

Czesław Domaniewski

Urodził się w 1861 roku w Gronówku (ówczesny powiat sieradzki). Ukończył ze złotym medalem i tytułem artysty-architekta I klasy Wydział Architektury Sztuk Pięknych w Petersburgu. Po odbytych praktykach budowlanych u prof. A. Tomiszko, powrócił do Warszawy, gdzie pracował u prof. Józefa Dziekońskiego. Był również architektem byłej Drogi Żelaznej Warszawsko-Wiedeńskiej i pracował tam do momentu skupu kolei przez władze rosyjskie, gdzie w 1912 dobrowolnie zrezygnował z tego stanowiska. W tym okresie podług jego szczegółowych projektów i pod jego ogólnym kierownictwem wykonane zostały m.in. : przebudowa dworców w Częstochowie, na stacji Granica(Maczki) oraz Aleksandrów, budowa nowych dworców na stacjach Ciechocinek, Zawiercie, Będzin, Łódź Kaliska, Kalisz, projekty na dworzec dla przyjezdnych w Warszawie(Marszałkowska-Chmielna), dworzec centralny Drogi Żelaznej Warszawsko-Wiedeńskiej (ul. Jerozolimska, Chmielna, Wielka, Chałubińskiego), gmach biur kolejowych w postaci wieży żelazo-betonowej, warsztaty wagonowe i parowozowe w Pruszkowie. W latach 1911-1918 wykładał na Wolnej Wszechnicy Polskiej (konstrukcje budowli) oraz Wyższej Szkole Rolniczej (budownictwo wiejskie). W latach 1914-1915 członek komitetu organizacyjnego Politechniki Warszawskiej. Dziekan Wydziału Architektury Politechniki Warszawskiej w latach 1918,1919,1920. Wykładał na Wydziale Architektury (konstrukcję budowli), Wydziale Inżynierii Wodnej(budownictwo wiejskie), Wydziale Inżynierii Lądowej i Wodnej (konstrukcje budowli), Wydziale Chemii (budownictwo przemysłowe). W 1919 roku otrzymał nominację na profesora zwyczajnego . Po długich latach pracy pedagogicznej w 1929 roku przechodzi na własne życzenie w stan spoczynku, utrzymując nadal kontakt z Wydziałem Architektury przez udział w posiedzeniach Rady Wydziału i nie przerywając pracy naukowej. W uznaniu zasług położonych dla Wyższej Uczelni mianowany zostaje w 1930 roku Profesorem Honorowym Politechniki Warszawskiej. Z pozostałej działalności Czesława Domaniewskiego warto wspomnieć również II nagrodę otrzymaną wraz z architektem Janem Heurichem w konkursie na wiadukt mostu Poniatowskiego w Warszawie oraz projekty i realizacje w dziedzinie budownictwa społecznego , specjalnego, prywatnego takie jak np.: plebania kościoła Wszystkich świętych w Warszawie, szpital dla dzieci im. Karola i Marji przy ulicy Leszno w Warszawie, sanatorium dla nerwowo chorych w Karolinie pod Brwinowem, Wyższą Szkołę Wojenną i Oficerską Szkołą Inżynierii w czworoboku ulic: Nowowiejska, Koszykowa, Topolowa i Sucha w Warszawie czy też budowle o złożonej konstrukcji żelaznej i żelazo-betonowej w browarze K. Machlejda, oraz wiele innych obiektów. Zmarł w 1936 roku , pochowany na Cmentarzu Powązkowskim w Warszawie.

Teresa Gumołowska